

Aenus de foro contractus, suse quidem, sed non inutile Madridi die 22. Junii 1624.

SUMMA QUÆSTIONIS QUINTÆ,

- 288 **H**æres convenientus, ut hæres in eodem loco, & foro conveniri debet, in quo defunctus.
Hæres, & defunctus censetur eadem persona.
289 Ubi defunctus absens potuit conveniri, ibi & hæres, & ubi defunctus non nisi presentes, hæres non nisi presentes conveniuntur.
290 Qui senserint, non posse conveniri heredem in foro defuncti, nisi presentem, & quibus argumentis, & n. 291.
292 Expenditur repugnantia textus in l. hæres absens, in princ. ff. de judic.
293 Sententia Alberici de hac re,
294 Sententia Angeli, & Pauli.
195 Vera interpretatio textus, & compositione repugnantia apparentis.
296 Interpretatio textus in l. si is qui Rome, ff. de iudicis, & de translatione instantie in successorem remissive.
297 Ad translationem instantie non est necessaria litis contestatio, sed sat est citatio.
298 Hæres convenientius est in foro defuncti, etiam privilegiatus.
299 Hæres privilegiatus privilegio clauso in corpore juris, non convenitur in foro defuncti de jure communis, secus de jure Regni Neapolitan.
- 300 Clausula generali, non obstante quocunque privilegio, non derogatur privilegii clausi in corpore juris, sed hec conclusio non colligitur ex dict. l. hæres absens, contra communem Doctorum.
301 Clericus hæres laici convenitur apud Ecclesiasticum, non apud secularium.
302 Adita hereditate, patrimonium defuncti censur patrimonium Clerici adeunti, & gaudet privilegiis competitibus patrimonio Clerici.
303 Qui fuerint in contraria sententia.
304 Prior tamen sententia tutor est, & communior, & interpretatio tex. in d. l. hæres absens, in princ. ff. de iudicis, ex multorum sententia.
305 Prædicta interpretatio impugnatur. Adverbium, ubi, non solum significat locum, sed etiam Tribunal, & denotat identitatem loci, Tribunalis, & Judicis.
306 Vera interpretatio text. in d. l. hæres absens.
307 Clericus hæres laici, apud Ecclesiasticum loci domicili defuncti debet conveniri necessario, non in suo domicilio.
308 L. 57. tit. 6. p. 1. quomodo accipienda.
309 Iudicio capro cum defuncto laico apud seculariem, Clericus hæres laici cogendus erit litem prosequi coram seculari, & due notabiles limitationes remissive.
310 Instantia inchoata cum defuncto transit in heredem.
311 Hæres, etiam Clericus, succedit in universa iuria defuncti, activa, & passiva, & obligatur contractibus ejus, & quasi contractibus.
312 In contraria sententia quinam fuerint, & eorum fundamenta, & n. 313. & 314.
313 Prior sententia est magis communis, & approbata. Multum inter, an convenientiarum Clericus antelitem motam, an litem cepta.
316 Vera ratio decendi ad text. in l. si constante, §. fin. ff. soluto matrimonio, non est, quod fiscus habeat proprios Judices, sed quod fiscus succedens per publicationem, sucedat boni, non persona.
317 Expenditur adversus hanc rationem text. in l. tam ex contractibus, ff. de jud.
318 Explicatur prædictus textus.
Pater videtur intercedere pro filio, quatenus est in peculo, & ob id in patrem instantia transferatur, & potest adversus eum exequutioni mandari sine novis aliis, & processu.
Regula est, ut adversus fiduciosum iudicij sententia sine novo processu exequutioni mandetur.
Item instantiam, & alia illi nocere, quibus nocet sententia.
319 Laicus hæres Clerici defuncti, pro debitis defuncti,

sibi debet conveniri, & distinguuntur an lis fuerit capita cum defuncto, an non.

- 320 An, & quando privilegiatus succedens non privilegiato, uratur privilegio suo circa obligationem ab antecessore contractam resolvitur sub eleganti distinctione, & n. 321.
322 Hereditas jacens, & non adita sortitur idem forum, quod defunctus; hereditas laici jacens, etiam si hæres sit Clericus convenitur apud laicum; & Clerici jacens, etiam si hæres sit laicus, convenitur apud Clericem.
Laudatur Docttor Gabriel Henriquez in Salmanticensi Accademia primarius Professor, Authoris præceptor.
323 Cum convenitur hereditas jacens, an adeundus sit Juxdex domicili defuncti, vel loci, ubi est hereditas.
324 Hereditas jacens Clerici, gaudet privilegiis, quibus gaudebant bona vivo Clerico, non solum quadrum, sed quoad exemptionem à gabbellis.
325 Qui senserint contrarium.
Privilegium personale extinguitur cum persona, & hereditati communicari non potest.
326 Magis representat defunctum hereditas jacens, quam hæres & hereditatis jacenti communicatur multa iure personalissima defuncti, quo ad heredem non transirent.
Hereditas persona defuncti vicem subspinet in omnibus, in quibus non requiruntur factum, neque opera, neque substantia personæ.
Hereditas jacens representat defunctum quoad atatem.
Jura loquenter de casu vero, extenduntur ad casum fictum, in quo vigeret eadem ratio.
327 Privilegia personalia defuncti fori, & immunitatis, durant apud hereditatem jacentem.
328 Ubi veritas, & filio concurrunt circa idem subjectum, & eundem finem, veritas prevalebit fictioni.
Hereditas non adita representat defunctum, & non heredem.
Adita representat heredem, & non defunctum.
329 Quia ad hereditatem pertinent, an sint expedienda in foro defuncti.
330 Quia de infirmatione, & publicatione testamenti quidam dixerint, & 331.
332 Testamento publicatio, & insinuatio semper est facienda coram iudice seculari, & non coram Ecclesiastico.
Causa exequutionis testamenti est mixta fori.
334 Exequitione ultimarum voluntatum quoad legata pia est mixta fori: Exequitione autem quoad profana pertinet ad Iudicem secularis.
335 Hæres laicus pro legatis profanis solvendis convenientius est apud secularium.
336 Explicatur l. 7. tit. 10. p. 6.
Officium exequitoris testamenti est ministerii, non iurisdictionis, & quatenus pertineat ad Episcopos.
337 Inventarium bonorum Clerici defuncti faciendum est Iudicem secularis.
338 Bona hereditatis Clerici adita per laicum, confenda sunt laici, & amittunt fori privilegium.
339 Aperitur in hoc articulo duplex difficultas.
340 Inventarium hereditatis Clerici jacentis, non addita a laico, confici debet coram Ecclesiastico, qui senserint.
341 Contraria sententias qui tenerint, & quarantia.
342 Resolutio prædicta difficultatis, & censura, & fundamenta postrema sententia.
Apud tabulationes in Regnis Hispaniarum securius, & fidelius, custodiuntur instrumenta, quam apud Notarios Ecclesiasticos, & eorum successores.
Instrumentorum servandorum magna sollicitudo apud antiquos.

- 343 Hereditatis jacentis laici, relinquens heredem Clericum, vel pium locum, inventarium conficitur apud secularium Iudicem.
344 Consuetudo Hispanie in conservandis bonis Praetoriorum defunctorum.
345 Hereditatis adita per Clericum, vel pium locum, inventarium confidendum interventu Ecclesiastici, qui senserint.

- 346 Contrariam sententiam, inventarium eo casu consciendum coram seculari, qui amplectantur.
347 Consuetudo multum valet in hac re.
348 Forum defuncti non transit in particularem successorem, & limitatur.
349 Successor singularis est titulus invalido privilegiatus, an subiectetur eidem foro, cui subiectebatur antecessor, & proponitur frequens quæsto.
350 Clericus possidens hypothecas census obtentas à laico, convenientius est coram seculari pro exactiori pensionum cursus.
351 Verius est convenientius esse coram Ecclesiastico. Ex titulo invalido transferunt posse.
Citari debet professor hypobecarum.
Secularis non potest citare Ecclesiasticum.
352 Satisfit argumentis contraria sententia.
353 Cum hæres convenitur actionibus initium sumentibus à persona ipsius heredis, ex quasi contractu adiunctionis, non convenitur in foro defuncti, sed ubi fuerit major pars hereditatis apud competentem, scilicet hæres laicus apud laicum, Ecclesiasticus apud Ecclesiasticum.
354 Si legataris conveniat heredem, ut caveat pro legato, potest id facere apud Iudicem loci, ubi est hereditas, vel major eius pars.
355 Hæres adeundo hereditatem videtur quasi contrahere cum legataris in loco, quo eam adivit: tacite tamen solutionem destinare in locum, ubi fuerit major eius pars.
Testator in dubio presumitur in minimo velle gravare heredem.
356 Exceptio ex l. si fideicommissum, ff. de iudicis, in favorem heredis convenit in loco ubi hereditas est adita, est incompetencia, qua opponi potest, & exequitioni legati, & petitioni.
357 Hæres pro legatis convenientius est in loco ubi fuerit major pars hereditatis, si fuerit presentis, non si sit absens.
358 Hæres pro re legata in specie potest conveniri in loco, in quo est ipsa res, si ibidem inventariatur, etiam in diverso loco inventariatur major pars hereditatis.
359 An in loco, ubi est res legata, pro ipsa posse agi actione personali, vel solum reali, gravis controversia, & qui negaverint.
160 Verius est posse etiam agi actione personali ex testamento.
361 Explicatur textus in dicta l. sed & si suscepit, & si ea res, ff. de iudicis, & rei sententia Fulgoſi, & Petri Barbola.
362 In loco ubi existit res legata, agitur pro satisfactione, & cautione praestanda. Officium Iudicis magistris simile est actioni personali, quam reali.
363 Hæres per hereditatis additionem videtur se obligare, ut solvatur legata in loco, in quo res legata existit.
364 Hæres pro legatis legitime convenitur actione reali, & personali in loco, in quo testator tacite, vel expresse vult ea solvi.
365 Legata peti possum in domicili heredis, vel ubi fuerit major pars hereditatis, vel ubi fuerit res legata, de jure Castelle.
366 Conciliatio Pauli Caſtren. duarum precedentium contrariantur sententiarum.
Voluntatem excludit ignorancia, Nihil voluum, quin precongitum.
367 Ab affirmatione unius ad negationem alterius non inducitur legitime argumentum, nisi inter contraria.
368 Cum in foro rei sita sortiatur reus forum, non solum ratione rei sita, sed destinationis solutionis, potest ibidem conveniri actione reali, & personali.
369 Seclusa voluntate testatoris, in foro rei sita agitur solum actione reali, non personali.
370 Cum hæres promisit solvere legata in certo loco, potest ibi pro eorum solutione conveniri.
371 Hæres potest conveniri pro legatis, ubiquecumque voluntate testator ea solvi, etiam si ibidem non sit major pars hereditatis.
372 Si in aliquo loco hæres cepit solvere legatum, omitiens dilatoriam exceptionem, ibidem cogetur integrare legataris satisfacere.
373 Proponitur circa hanc rem duplex difficultas.

Amplia primo, & declara regulam istam, ut ubi defunctus absens potuit conveniri, possit etiam conveniri hæres absens, & ubi presentia fuisset necessaria ad convenientem defunctum, necessaria sit presentia heredis, ut tanquam hæres possit conveniri. Quapropter quia defun-